Altan Öymen

KUŞAKLAR ARASI

Hayat, siyaset ve Türkiye'nin halleri üzerine bir sohbet

Söyleşi

Söyleşi:
Atahan Ünal

Altan Öymen 1932'de doğdu. Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu. *Ulus*, *Akşam*, *Cumhuriyet*, *Milliyet* ve *Radikal* gazetelerinde onlarca yıl muhabir, röportajcı, yönetici, yazar, başyazar olarak çalıştı. ANKA Ajansı'nı kurdu. Yurtiçindeki ve yurtdışındaki radyo ve televizyonlara haber yayınları ve belgeseller hazırladı. Almanya'da basın ataşeliği yaptı. 1961'deki Kurucu Meclis üyeliğinden başlayarak politikada da görevler aldı. Milletvekilliği, bakanlık, parti ve grup yöneticiliği yaptı. Politikadaki son görevi CHP genel başkanlığıydı. Altan Öymen'in Doğan Kitap'tan yayımlanan diğer eserleri: *Bir Dönem Bir Çocuk* (1930'lar), *Değişim Yılları* (1940'lar), *Öfkeli Yıllar* (1950-1955), *...Ve İhtilal* (1955-1960), *Kayıp Yaz* ve *01 Adana-80'li Yıllarda Adana* (Tan Oral ile birlikte).

Atahan Ünal, 1998 yılında Ankara'da doğdu. Muhtelif üniversitelerde yarım bıraktığı yükseköğrenimini TED Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde sürdürüyor. Edebiyat, tarih ve güncel siyaset konulu yazı dizileri, kitap kritikleri, röportajları ve makaleleri 2016'dan bu yana başta *Birgün* gazetesi ve bianet olmak üzere pek çok basılı ve dijital yayın organında yayımlandı.

KUŞAKLAR ARASI
Altan Öymen

Söyleşi: Atahan Ünal
Editör: Sevim Erdoğan

Yayın hakları: © 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Kasım 2022 / ISBN 978-625-8215-76-2
Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Taylan Polat
Sayfa uygulama: Yasemin Çatal
Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi. A Blok Kat: 2
34310 Haramidere-İstanbul
Tel. (212) 412 17 00
Sertifika no: 44452

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL
Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16
www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Kuşaklar Arası

Altan Öymen

Söyleşi: Atahan Ünal

Doğan Kitap

İçindekiler

Önsöz / Ondan öğreneceğimiz daha çok şey var (Cem Erciyes) 11

1 / Kim, hangi kuşaktan? 15

• Türkiye'de "televizyon yılı" 1968. • Yeni kuşaklar "renkli televizyon"dan başkasını bilmiyor. • Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşı yılları – İstanbul boşaltılıyor. • Savaştan sonrası ilk kuşak: Baby Boomer. Ve sonrası... • Y+Z kuşağı anlatıyor. • Siyasetin kaderini "Z" kuşağı değiştirecek.

2 / "Gazetede 24 saat bile uzundur" 59

• Pandemide evde olmak • Erdal İnönü ve Cihad Baban'ın tavsiyesi • Adalet Yürüyüşü'nde kutlanan doğum günü • Hafızanın zayıflaması • Büyüklerin anıları • Ansiklopedi ve internet • Kurşun harflerden dijital baskıya • Trabzonsporlu olmak • "Muhakkak, çocukluk arkadaşlarınızla teması muhafaza edin."

3 / Politikada gençler nerede? 93

• "Meclis'teki genç sayısı artsın" diyenler ile ona karşı çıkanlar arasındaki ilk tartışmalar. 1961 Anayasası'nı hazırlayan Kurucu Meclis'te gençleşme yanlılarının sözcüsü Bülent Ecevit, ona karşı çıkan komisyon çoğunluğunun sözcüsü ise, Turan Güneş... • "30 yaş mı, 25 yaş mı?" konusundaki değişik görüşler. • Sadece politikada değil, televizyon yayınlarının katılımcıları arasında da gençlerin oranı çok az

4 / İmtiyazsız, sınıfsız ve "torpil"siz bir öğretim dönemi 121

• Hıfzırrahman Raşit Bey ve ailesi. • Annelerden, babalardan, öğretmenlerden çocuklara telkinler: Gösterişten kaçının, her-

kes gibi giyinin, herkes kadar harcayın. • Altan Öymen ve müzik: Müziğe merak çok... Ama çalma ve söyleme yeteneği açısından umutlu bir durum yok. • Atatürk Lisesi'nde "Klasik Şube", Milli Eğitim Bakanlığı'nda "Klasikler Dizisi" ve "Tercüme Bürosu". • İsmet Paşa, Oktay Ekşi'ye niçin kızdı?

5 / "Çağdaşlaşma temel hedefti, demokrasi onun gereğiydi" 159
• İkinci Dünya Savaşı, en demokratik ülkeleri bile demokrasiden uzaklaştırmıştı. Türkiye, 1945 Mayıs'ında, savaş biter bitmez, çok partili demokrasinin ilk adımlarını attı. • 1950'nin 14 Mayıs'ındaki çok partili seçimde, iktidar değişti. Demokrat Parti'nin yönetimi başladı. Altan Öymen ve arkadaşları gibi birçok genç partilere üye oldu. • Ankara'da CHP'li ve DP'li gençlerin katılımıyla kurulan ilk "Fikir Kulübü", her parti ve düşünceye açık bir tartışma zeminiydi.

6 / Gazetecilikte 70 yıl 201
• Zorunlu sansür, otosansür • Çantadaki Anayasa kitapçığının sırrı • Gazetecilik meslek sayılır mı? • Televizyoncu Altan Öymen • Ankara'dan dünyaya: ANKA Ajansı • Ankara'daki gazeteciler • Gazeteciliğin en zor alanları • Uğur Mumcu ile uzun yol arkadaşlığı

7 / Türkiye'de sola açılış... 241
• Solculuk, Sovyetler'in "Boğazlar"la ilgili taleplerinden sonra "daha da tehlikeli" sayılmaya başlamıştı. Ama Kurucu Meclis tarafından hazırlanıp "halkoylaması"ndan geçerek yürürlüğe giren yeni Anayasa'daki "temel hak ve özgürlük" kurallarının etkisiyle "yasak" olmaktan çıktı. • Türkiye İşçi Partisi kuruldu. • CHP "ortanın solu"nda olduğunu açıkladı. • *YÖN* dergisi yayına başladı. • Sosyalist Kültür Derneği kuruldu.

8 / Necip Fazıl Kısakürek'in Başyücelik Devleti 277
• Edebiyat insanı, şair Kısakürek, 1940'larda yazılarını İslamiyetle ilgili konular üzerinde yoğunlaştırdı. • Önerdiği devlet sistemi ve siyasi tavsiyelerinin, kamuoyundaki etkisi sınırlıydı. Ama daha sonraki kuşaklardaki din odaklı siyasetçiler arasında Kısakürek'in görüşlerine meraklı olanlar çıktı. O merakın

sonuçları zaman zaman bugünkü siyasi hayatımızda da kendini gösteriyor. İktidarın "Gezi olayları" konusundaki tutumunda da o etkenin rolü var.

Ekler 333
Ek 1 / CHP'nin en genç milletvekili Aysu Bankoğlu anlatıyor
Ek 2 / AK Partili Özboyacı'nın siyasete girişi, partisinin "gençlik kolları"ndan...
Ek 3 / Yeni Anayasa

Sonsöz yerine... / Cumhuriyetimizin 99'uncu yıldönümü kutlu olsun... (Altan Öymen)..... 391
Sonsöz / Daha aydınlık bir yüzyıl için... (Atahan Ünal) 401
Dizin..... 403

Önsöz

Ondan öğreneceğimiz daha çok şey var

Gazetecilik zor bir meslektir. Ne kadar seversek sevelim, ne kadar başarılı olursak olalım birçoğumuz bir aşamada farklı yollara dümen kırarız. Hele mesela siyasette ilerleyip makam mevki sahibi olduktan sonra tekrar bu işe dönen ve hakkıyla mesleğini yapmaya devam eden birilerini ben bilmiyorum. Altan Öymen hariç.

Yıllardır hayranlıkla izlediğim Altan Öymen gazetecilikte de siyasette de en üst basamaklara kadar çıkmış bir isim. Ama ne gazeteciliği ne de siyaseti bıraktı. 2020'de gazetecilikteki 70. yılını kutladı. Bugün hâlâ "eski genel başkan" olarak Türkiye'nin dört bir yanında partisi CHP'nin toplantılarına katılıyor. Bir yandan da kitaplarını yazmaya devam ediyor. Ona hayranlığımın temel sebebi sanıyorum ki bu başarıları kadar onları emsalsiz bir zarafetle taşımayı bilmesi. Şakacı, tevazu sahibi, engin tecrübelerini sıradan bir sohbetin içine katmayı bilen ve herkese aynı nezaketle davranan bir meslek büyüğümüzdür Altan Öymen.

Bütün gazetecilerin "Altan Abi"si olarak bu meslekte bir efsanedir. Yirmili yaşlarının hemen başında Mülkiye'de öğrenciyken *Ulus*'ta başladığı gazetecilikte muhabirlikten yayın yönetmenliğine, başyazarlıktan ajans patronluğuna hemen her seviyede çalışmış; ses getiren haberler, yazı dizileri, belgeseller hazırlamış bir imza. 1950'lerden itibaren Türk siyasi hayatının yakın tanığı ve zaman zaman da bizzat parçası olmuş. 1961 Anayasası'nı hazırlayan Kurucu Meclis'in en genç üyelerinden biri; daha sonra basın ataşeliği, milletvekilliği, parti yöneticiliği, bakanlık, genel başkanlık gibi görevler üstlenmiş. Babası da Cumhuriyet'in ilk eğitimcilerinden ve milletvekillerinden biri. Dolayısıyla 1940'ların Ankarası'nda geçen çocukluk yıllarından itibaren Türkiye'nin çalkantılı tarihinin bir parçası olmuş. Onu kitap dünyasında da bir yıldıza dönüştüren "anılı kitaplar"ı da işte bu

tanıklığın ürünü. Altan Öymen'in her iyi gazeteci gibi pek çok kitabı var. Ama 2002 yılında Doğan Kitap'ın yayımladığı *Bir Dönem Bir Çocuk*'la başlayan beş kitaplık serisi gerçekten de benzersizdir. Kendi hikâyesini, gündelik hayatın detaylarını, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihiyle birlikte anlattığı bu kitaplar çok beğenildi. Çünkü bir yanıyla kişisel, diğer taraftan temel gazetecilik ilkelerine sadık biçimde tarafsız ve doğru olabilmeyi, bu ince çizgiden sapmadan bize yakın geçmişi anlatmayı başaran bir çalışma oldu.

Altan Bey, o müthiş hafızasında tuttuğu isimler, olaylar, perde arkası gelişmeler ve bunların Türkiye toplumunda bıraktığı etkileri fotoğraflar, gazete kupürleri ve belgelerle anlatır kitaplarında. Sadece bildiklerini değil, gördüklerini, tanık olduklarını da aktarır bize. Birçoğunun gazeteci ya da siyasetçi olarak içinde bulunduğu, gözlemlediği, hiç değilse sıcağı sıcağına haberini yazıp yayımladığı olaylardır bunlar. Bizzat parçası olduğu ulusal tarihimizin anlatıcısı olarak bir noktadan itibaren kendisi de ortak geçmişimizin simgesine dönüşür. Bu kitaplarda tarihin tanığı, bazı siyasi gelişmelerin parçası, kolektif belleğimizin taşıyıcısı olarak Altan Öymen gözümüzde o geçmişin ta kendisidir. Her zaman sevilen, beğenilen, özenilen Altan Öymen, duruşunu hiç bozmamış ve dolayısıyla sadece anlattıklarıyla değil, varlığıyla da erdemli bir geçmişin ve onurlu bir geleceğin simgesi olmuştur.

Altan Öymen'in yazdığı ve yazmakta olduğu kitapların ötesinde bize anlatacağı çok şey var. Sadece tanıklıkları değil, hayat tecrübeleri de çok değerli. Ondan gazeteciliği, siyaseti, hayatın güçlüklerini ve güzelliklerini, Türkiye'nin inişlerini ve çıkışlarını dinlemek benim yıllardır tadını çıkarttığım bir şey. Ne zaman gündemi meşgul eden bir gelişme yaşansa, Altan Bey herkesin unuttuğu benzer bir vakayı tarihin tekerrürünü ya da yaşadığımız durumun kaynağını işaret eden bir eski olayı hatırlar ve hatırlatır. Ben de ilgiyle dinlerim. Bir süre önce işte bu tatlı sohbetleri geniş kitlelerle paylaşacağımız bir kitap hayal ettim. Altan Bey her zamanki kıvrak zekâsı ve gazeteci refleksleriyle bu projeyi aynı zamanda kuşaklar arası bir sohbete dönüştürdü. Bu kitabı genç dostu Atahan Ünal ile yapmaya karar verdi ve neticede eşi az bulunur bir çalışma ortaya çıktı: 20'lerindeki "Y-Z kuşağı" Atahan ile 90 yaşına basmış, kendini "PTT" ya da "Radyo Kuşağı" olarak tanımlayan Altan Öymen'in sohbeti...

Siyaset bilimi öğrencisi ve çiçeği burnunda gazeteci Atahan Ünal, yaşının ötesinde birikimi ama daha da önemlisi ilgisi, bilgisi, sabrı ve çalışkanlığıyla Altan Öymen'e sanıyorum tanıdığım herkesten daha iyi eşlik edebilen ideal bir sohbet arkadaşı oldu. Atahan Ünal'ın yaşının ötesindeki olgunluğu, aradaki yaş farkının etkisini azaltan ve sohbete kıvam katan bir etki yarattı.

Sohbet boyunca zaman zaman "tanık Altan Öymen"in, "gazeteci Altan Öymen"le yer değiştirdiğini görüyoruz. Birbiri ardına güzel sorularla Atahan Ünal'ı yönlendiriyor ve genç bakışın ortaya çıkmasını sağlıyor. Röportaj yapanla yapılanın sık sık yer değiştirdiği bu dinamik sohbetin odak noktalarında biri gençlik. Bu kitabı, Altan Öymen'in *Bir Dönem Bir Çocuk*'la başlayan "anılı kitaplar" serisini okumamış gençler için bir tür özet gibi de düşünebiliriz. Ama daha önemlisi, günümüzün genç insanlarını Türkiye üstüne düşünmeye ve sorumluluk almaya çağıran bir yanı olması. Altan Öymen kitapta gençleri mutlaka siyasete katılmaya çağırıyor. Seçilme yaşının 18'e indiğini hatırlatıyor ve çok daha genç siyasetçilere, milletvekillerine ihtiyacımız olduğunu belirtiyor. Bugünkü Meclis'in en genç üyeleriyle yapılmış söyleşileri kitabın sonuna eklememiz de bu çağrının gücünü artırmak için...

Sohbetin bir yerinde Atahan Ünal sorusuna, "Bu bölümde sizi politikacı ve gazeteci gibi sıfatlarınızdan ayırarak konuşmak istiyorum" diye başlıyor. Altan Bey her zamanki nüktedanlığıyla, "Benim için de değişiklik olur, ikisini çıkarınca benden geriye ne kalır, öğrenmiş oluruz" diye gülerek yanıtlıyor. Sonra görüyoruz ki epey şey kalıyor: Onun tecrübelerinden demokratik bir aile ortamının başarılı ve mutlu çocukların yetişmesinde ne kadar önemli olduğunu öğreniyoruz. Operaya olan merakını, bazı aryaları ezbere okuyabildiğini, evlerine gelen ilk buzdolabının, yurtdışından aldığı ilk televizyonun ve ilk arabasının hikâyesini okuyor, 1940'larda topluma hâkim olan insani değerler ve o dönemin gençlerinin okudukları kitapları dinliyoruz.

İkinci Dünya Savaşı yıllarında bahçede "savaşçılık" oynayan çocukların, 50'lerde demokrasi için sokaklara döküldüğü, 60'larda demokratik bir Türkiye için mücadele ettiği, 70'lerde bağımsızlık ve kalkınmanın savaşını verdiği, çalkantılar, darbeler, siyasi ve ekonomik krizlerle düşe kalka bugünlere geldiği bir toplumun hikâyesini anlatıyor bize Altan Öymen. Kimi zaman bir üniversite öğrencisi, kimi zaman genç bir gazeteci,

kimi zaman bir aile babası olarak bu hikâyenin içinde neler yaptığını, neler hissedip düşündüğünü genç arkadaşı Atahan Ünal'la konuşuyor. Bazen yazılarına son verilen, bazen işsiz kalan, hapse girip çıkan, çantasında Anayasa kitapçığı ile gezen bir gazetecinin de hikâyesi bu.

Bir kez daha Altan Öymen bize bizi hatırlatıyor. Unuttuğumuz Türkiye tarihini, anılarda kalmış gündelik hayatı, eskinin değerlerini hatırlayıp sahip olduğumuz değerlerin farkına varmamızı sağlıyor. Geçmişe sıkışıp kalmış değil, onu bir sürekliliğe dönüştürüp geleceğe taşıyan, birikimini gençlere hep en gençlere devretmeye hazır bir bilgeliğin sözleri bu kitapta anlatılanlar. Kuşaklar arası diyaloğun mümkün olduğunu, hatta bunun güzel bir sohbete, verimli bir diyaloğa dönüşebileceğini gösteren bir kitap.

Altan Öymen'in bu yıl 90. yaşını kutladık. Aslında, bu benzersiz kitapla biz ona değil, o bize bir armağan vermiş oldu. Ne de olsa çalışmaya asla ara vermeyen birisi o. Altan Bey'in 1960'larda yayımlanmış araştırmalarından oluşan günümüz okurunun ilgiyle okuyacağı bir başka kitap, daha elinizdeki bu çalışma bitmeden tezgâha kondu bile. Ve tabii ki "anılı kitaplar" serisinin yeni kitabı da yazılıyor. Günümüze kadar gelecek bu seride, Altan Öymen'in anlatacağı daha çok şey var. İlk durak 1970'ler... Umuyorum ki pek yakında gelecek. Yani Altan Öymen hayatın içinde biriktirmeye ve birikimini bizlerle paylaşmaya devam ediyor. İyi ki böyle, çünkü ondan öğreneceğimiz daha çok şey var...

Cem Erciyes
Doğan Kitap Yayın Direktörü

1

Kim, hangi kuşaktan?

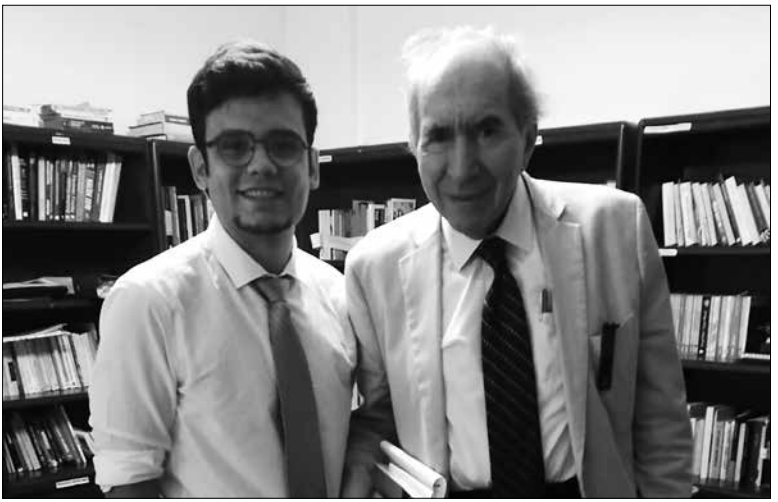

Altan Öymen ve Atahan Ünal.

Atahan Ünal: Ben biraz arada kalmışım. 1998 doğumluyum. Bazı araştırmalara göre "Y" kuşağındayım. Ama bazılarına göre "X" ile "Y" arasındayım.

Altan Öymen: Peki, biz eskilerin "kuşakları ne?.." Ben 1932 doğumluyum. Benim zamanımda bizim için öyle bir "kuşak" konusu yoktu. Şimdi de yok. Yoksa biz, "kuşaksızlar" diye ayrı bir takımdan mıyız?

* * *

- **Türkiye'de "televizyon yılı" 1968. Ama televizyon yayınları yıllarca hep siyah-beyaz kaldı.**
- **Yeni kuşaklar "renkli televizyon"dan başkasını bilmiyor.**
- **Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşı yılları – İstanbul boşaltılıyor.**
- **Savaştan sonrası ilk kuşak: Baby Boomer. Ve sonrası...**
- **Y+Z kuşağı anlatıyor.**
- **Siyasetin kaderini "Z" kuşağı değiştirecek.**

Atahan Ünal: Başlayalım mı?

Altan Öymen: Tabii, başlayalım.

A.Ü.: Altan Bey, bu söyleşiyi Doğan Kitap yöneticileri planladı. İstiyorlar ki, söyleşimiz, sizin anlatacaklarınızı yansıtmanın yanında, kuşaklararası bir diyalog gibi de olsun. Çünkü malum, bugünün gündeminde kuşaklar arasındaki farklarla ilgili araştırmalar, tartışmalar var.

A.Ö.: Tabii, sen ya "Z Kuşağı"ndansın ya da "Y Kuşağı"ndansın. Ben hangi kuşaktanım, onu birlikte hesaplarız. Ama önce seninkini tespit edelim. "Z" misin, "Y" misin?

A.Ü.: Ben, doğum tarihim itibariyle biraz arada kalmışım. 1998 doğumluyum. Bazı araştırmalara göre "Y Kuşağı"nın son mensuplarından biriyim. Bazılarına göre ise "Z Kuşağı"nın ilklerindenim... Her iki kuşağın da özelliklerini taşıyorum. Ama sizin kuşağınız, bu isimlendirmenin dışında. Tıpkı "Y" veya "Z" gibi bir harfle nasıl adlandırılabilir, onu bilmiyorum.

A.Ö.: Ben de bilmiyorum. O zamanlar, yani 1930'lu yıllarda nesilleri, pardon kuşakları böyle harflerle adlandırma diye bir alışkanlık yoktu... Zaten kuşaklar arasında da bugünkü gibi çok büyük farklılıklar oluşmamıştı. Çünkü teknolojik şartlar da sosyolojik şartlar da bugünkü kadar hızlı bir gelişme göstermiyordu. Bu yüzden, bizim kuşağın süresi ne zaman başlıyor, ne zaman bitiyor bilmiyorum.

"Yoksa biz, 'kuşaksızlar' mıyız?"

Aslında, önce sen, bugün ortaya çıkan kuşaklar konusunu bir özetlesen... Yani, benim durumumdaki "eski"ler için herhangi bir kuşak hesabı yok mu? Aramızda başka kuşaklar var mı? Adları ne, süreleri neydi? Yoksa biz, "kuşaksızlar" gibi ayrı bir kategoride miyiz?

Benim aklıma, ölçü olarak hep, iletişim araçları geliyor. Belki mesleki bir alışkanlık. Telgraf, telefon, televizyon gibi...

Benim zamanımda, telefon teknolojisi mesela, çok uzun zamandan beri –aşağı yukarı– aynı düzeydeydi. Kamuoyuna sesli olarak hitap etmeye imkân veren araç, gene uzunca bir zamandan beri radyoydu. Telefon ahizeleri ile radyo aletlerinin sadece markaları ve şekilleri birbirinden farklıydı. Kullanıcılara sundukları imkânlar, ses kaliteleri dışında birbirine yakındı. O alandaki gelişmeler, bizden sonraki kuşaklarda başladı.

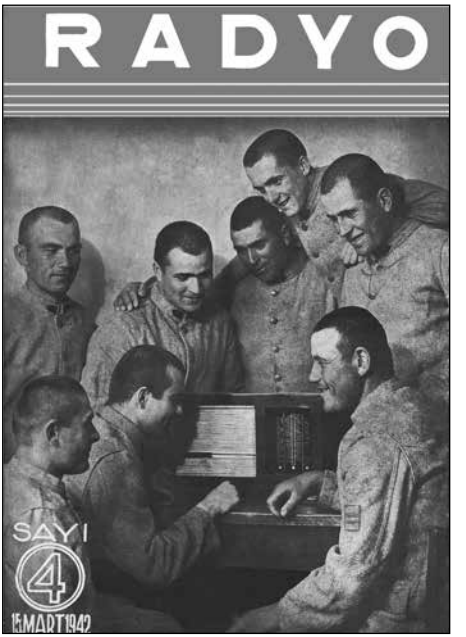

Radyo, bir zamanların en önemli iletişim aracıydı. Haber de oradan dinleniyordu, müzik de... Yukarıda, o dönemde yayımlanan *Radyo* dergisinden bir kapak fotoğrafı: Radyonun, "asker ocağı"nda da yeri var.

A.Ü.: Peki televizyonla tanışmanız nasıl oldu?

A.Ö.: Televizyonun daha adını bile duymamıştık. Ben 1932'de doğdum. Bizim eve radyonun gelmesi, 4 yaşımdayken oldu. Halkın, evinde oturup sesli ve canlı olarak takip edebildiği yayınlar radyo yoluyla yapılıyordu.

Televizyon alanındaki gelişmeleri, yıllar boyunca uzaktan işitiyorduk. Amerika ve Avrupa'daki ilk televizyon denemeleri 1930'ların ortasında başlamıştı. İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte o yoldaki gelişmeler durdu, ama savaş bittikten hemen sonra yeniden başladı. Türkiye'de ise İstanbul Teknik Üniversitesi'ndeki kapalı devre deneme yayınlarından ve Ankara'daki deneme çalışmalarından sonra, halka açık ve düzenli yayınlara, Ankara'da 1960'ların sonlarına doğru başlandı. Yayın alanları, önce sınırlıydı. Ankara etrafındaki bir alanda izlenebiliyordu televizyon yayınları... Sonra aşama aşama o yayın alanı genişledi. Türkiye'nin tümünü kapsayacak hale gelmesi, gene uzun bir zaman gerektirdi.

A.Ü.: Evet, *Bir Dönem Bir Çocuk*'ta anlatıyorsunuz sizin eve radyonun gelişini...

Yılların gazetecisi, siyasetçisi Altan Öymen ile genç meslektaşı Atahan Ünal, pandemi döneminde bir söyleşi gerçekleştirdiler. Altan Öymen'in deyimiyle "PTT Kuşağı" ile "XYZ Kuşağı" arasındaki söyleşilerde, Türkiye'nin hallerini masaya yatırdılar. Ve ortaya *Kuşaklar Arası* çıktı.

Siyaset bilimi öğrencisi ve çiçeği burnunda bir gazeteci olan Atahan Ünal kendi kuşağının merak ettiklerini soruyor, Altan Öymen de İkinci Dünya Savaşı yıllarında bahçede "savaşçılık" oynayan çocukların, 50'lerde demokrasi için sokaklara döküldüğü, 60'larda demokratik bir Türkiye için mücadele ettiği, 70'lerde bağımsızlık ve kalkınmanın savaşını verdiği, çalkantılar, darbeler, siyasi ve ekonomik krizlerle düşe kalka bugünlere geldiği bir toplumun hikâyesini anlatıyor.

Unuttuğumuz Türkiye tarihini, anılarda kalmış gündelik hayatı, eskinin değerlerini hatırlayıp sahip olduğumuz değerlerin farkına varmamızı sağlıyor.

Geçmişe sıkışıp kalmış değil, onu bir sürekliliğe dönüştürüp geleceğe taşıyan, birikimini hep en gençlere devretmeye hazır bir bilgeliğin sözleri bu kitapta anlatılanlar.

Çiçek Yayınevi
Çiçek sosyal dokunuş

Sertifika no: 44919
ISBN 978-625-8215-76-2
9 786258 215762

Doğan Kitap